

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA



Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

"HAZAI" VERSEK

5. old.

Egyházközségi hírek
6. old.

II. Páduai Szent
Antal Egyházi
Kulturális Hét
7. old.

Elgondolkodtató:

Rejtélyes lépcső
8. old.

Juci ünnepi receptjei:
„Duna hullám”
9. old.

Kalendárium:

LELLISI SZENT KAMILL
10. old.

Vélemények a bérmentésről

14. old.

Viccek: 15. old.

Rejtély: 16. old.

Ima a hazáért

Szent oltárod előtt
leborulok csendben.

Imádkozom a hazámért,
könnyes szemmel -

Áldj meg Uram minket,
erre kérlek téged;

Ne csak a bajban, békében
is fogd össze e népet.

Ámen.

Miseszándékok

Július (az esti szentmise időpontja **18 h**)Szentek és
ünnepeink

1. 2. 3. 4. 5.	Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	9h: Bata Csaba, Bata András, Tóth Julianna este:	Szent Áron Sarlós Boldogasszony Szent Tamás apostol Port. Szent Erzsébet Évközi 14. vasárnap Zacca Szent Antal
6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	9h: Bakos József este: Fazekas József, Lovászi István és Kéri Julianna	Goretti Szent Mária Szent Jácint Szent Kilián Szent Ágoston Svéd Szent Erik Szent Benedek Európa védőszentje Évközi 15. vasárnap Gualberti Szent János
13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Tóth Ferenc Ábrahám Antal 9h: Csúcs István és a meghalt családtagokért este: Szalma Istvánné Szekeres Piroska	Szent Henrik Lellisi Szent Kamil Szent Bonaventura Kármel-hegyi Boldogasszony Szt. András és Benedek zoborhegyi remeték Szent Hedvig Évközi 16. vasárnap Ifj. Szent Makrina
20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Somogyi István 9h: Császár Péter, Császár Erzsébet, Szilágyi Veronika este:	Szent Apollinaris Brindisi Szent Lőrinc Szent Mária Magdolna Szent Brigitta Árpádházi Szent Kinga Szent Jakab apostol Évközi 17. vasárnap Szent Joakim és Anna
27. 28. 29. 30. 31.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek		Szent Szarbellius Szent I. Ince pápa Szent Márta Aranyszavú Szent Péter Loyolai Szent Ignác

AZ UTCA KÖZEPÉN ÁLLT

Annyira meggabalyodott már ez a világ, hogy nagyon sok ember, csak azért, hogy élni tudjon, közvetve vagy közvetlenül olyan munkákban is részt vesz, amelyek testvéreik testi vagy lelki halálát készítik elő. Bűn állapotában élő gazdasági rendszerek foglyaiként sokan már lopni és hazudni kénytelenek.

E tragikus helyzet következtében mindannyiúnknak szenvednünk kell. Szolidárisak a Világ sorsában, melyből egyedül nem menekülhetnek, fel kell ismerniük környezetük bűnét és azt nyíltan meg is kell vallanunk. De amint nincs igazi bűnbánat, ha nem párosul az az élet megjavításának erős szándékával, azonképpen nincsen igazi szenvedés sem e környezetben belül, ha ugyanakkor nem fáradoznak az embertelen rendszer struktúrájának a megjavításán is. Ez ellenvetést nem tűrő kötelesség, amely alól semmi sem mentheti fel a keresztényt.

*

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyre épült város el nem rejthető. És ha világosságot gyújtanak, nem teszik véka alá, hanem a tartóra, hogy világítson a ház minden lakójának. Így világítson világosságtok az emberek előtt...” (Mt 5,14-16)

*

Állt az utca közepén;

Tántorogva, a megrögzött részek rezes hangján, torka szakadtából dalolt.

A járókelők meg-megálltak, megfordultak utána és megnevették.

Háta mögött csendben egy rendőr közeledett.

Gorombán vállon ragadta és bekísérte az őrszobára.

Ő dalolt tovább

S a nézők nevettek.

Én nem nevettem.

A feleségére gondoltam, Uram, aki ma este majd hiába várja haza.

Városunk minden iszákosára gondoltam,

a bárókra és a kiskocsmákra,

a szalonokra és a házi bálókra is.

Arra gondoltam, hogy este milyen állapotban mennek majd haza.

A megrettent gyermekekre,

az üres pénztárcákra,

a verésekre,

a kiáltozásokra,

a sírásokra,

- s a gyermekekre, akik majd e búzló ölelések után születnek...



*

Éjszakád fátyolát kiterítetted a város fölött, Uram,
S miközben az emberi drámák szálai fűződnek vagy szertehullanak,
Azok, akik az alkoholt betiltották,
gyártották,
eladták vagy továbbadták,
Ugyanabban az éjszakában alszanak el békén.
Minannyiójukra gondolok és szánom valamennyit,
mert nyomort gyártottak és adtak el,
mert bűnt gyártottak és adtak el!
De gondolok a többiekre is, azokra is, akik nem azon fáradoznak,
hogyan építsenek, hanem hogy romboljanak,
hogyan mindent szebbé tegyenek, hanem hogy bemocskoljanak.
Akik nem azon fáradoznak, hogy mindent kivirágoztassanak, hanem,
hogyan elrontsanak,
hogyan mindent jobbra tegyenek, hanem
hogyan lealjasítsanak!...
Ama megszámlálhatatlan embertömegre gondolok, Uram, amely a háború javára dolgozik.
Emberek, akik, hogy megkeressék a kenyeret a család asztalára, más családok vesztén
fáradoznak;
akik, hogy élni tudjanak, mások halálát készítik elő.
Nem kérem Tőled, hogy vedd ki a kezükből a munkát, hiszen ez csaknem lehetetlen,
De add meg, Uram, hogy végre önmagukra döbbenjenek,
hogyan ne tudjanak többé békésen aludni,
hogyan küzdjenek már a megbomlott Világ ellen,
hogyan élesztő kovásszá legyenek
a megváltás jegyében...

*

A lélek és a test minden sérültjéhez, testékezek munkájának áldozataihoz,
Minden megholt miatt, akiknek gyászos végét emberi ezrei készítették elő,
A szegény részeg, az utca torz bohóca miatt,
Feleségének megaláztatása és könnyei miatt,
Gyermekeinek a sírása és a jajgatása miatt
Uram, légy irgalmas!...
Légy irgalmas hozzám, ki gyakran elszundítok,
És légy kegyelmes mindazokhoz, akik még most is mélyen alszanak és bűntársaivá lesznek
ennek a bódult világnak, ahol a mindennapi kenyérért testvér testvére gyilkosává süllyed!...

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michel Quoist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)



*Tanács Béla:***"HAZAI" VERSEK****Egy szép nyári estén...**

Egyszer egy szép nyári estén,
Lucámmal nézegettük
Az égen a sok csillagot.
Tata, nézd, az a legnagyobb!
Az nem csillag, az a hold,
A többiek a csillagok.
Lucikámmal nézegettük,
Mily fényesek a csillagok.

Azon a szép nyári estén,
A csillagos ég alatt,
Lágy szellő simogatta,
Lucikám kis arcodat.
Kis kezeddél átöleltél,
Nem titkoltad, nagyon féltél.
Nézd csak, tata – látod,
Ott vannak a boszorkányok.

Nincs ott semmi Lucikám,
A hold világít át az udvarán.
Árnyékot vet a lombokon,
A boszorkányt te csak gondolod.
Ne félj, míg én itt vagyok,
Vigyáznak ránk a csillagok.
Az a sok csillag az égen,
Ránk vártak már nagyon régen.

Van neked is ott egy csillagod.
Tata, melyik az én csillagom?
Ott, az, amelyik úgy ragyog.
Neked is van ott csillagod?
Van ám! – csak az már nem ragyog.
Tata, az már mért nem ragyog?
Azért mert már idős vagyok,
És várnak rám az angyalok.

Mért várnak rád az angyalok?

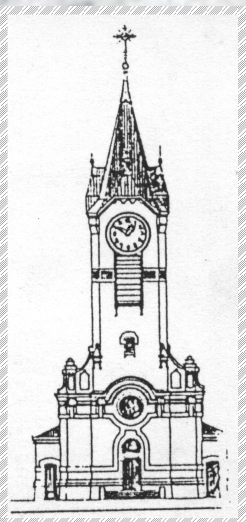
Mondtam, mert már idős vagyok.
Rám is várnak az angyalok?
Rád nem várnak még az angyalok.
Mért nem várnak az angyalok?
A csillagod még nagyon ragyog.
Lucikámmal nézegettük,
Milyen messze vannak a csillagok.

Váltakozik az árnyék és a fény,
Világít a hold az ég közepén.
A csillagok, mint Szent János bogarak,
Megszabják a mi földi utunkat.
Mert ha az égen a csillag lehull,
Egy emberélet a földön kimúl.
Lucikám csak hallgatott – és nézegettük
Mily szépek, gyönyörűek a csillagok.

Később majd egy szép nyári éjszakán
Kézen fogva sétál az én kis unokám.
És nézi majd a fénylő csillagot,
Amelyet a nagyapja mutatott.
Talán a hold is így világít
Hunyorgatja hamvas szempilláit.
A csillagok is majd fényesen ragyognak,
Akár csak a Szent János bogarak.

Tudom Lucikám, akkor már nem fél,
Ha közeledik is már az éjfél.
Megpillant majd egy hulló csillagot,
Tudja, hogy az már többé nem ragyog.
Talán majd arról eszébe jut
És képzeletemben karomba fut.
Átölelem, megpuszílom,
Eszébe jut, úgy gondolom.
Egyszer egy szép nyári estén
A nagyapámmal nézegettük,
Mily fényesek a csillagok.

1995 márciusában



Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, **Liszcai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, .06-30-289-5397, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: 18.⁰⁰

vasárnap: 9.⁰⁰ és 18.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd - Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Július 6. és 11. között, valamint július 27. és 31. között nem lesz szentmise templomunkban. Bármely lelkipásztori ügyben ez idő alatt bizalommal forduljanak a mórahalmi plébániához.

A plébaniahivatal **július 8-án és 9-én, továbbá július 28. és 31. között zárva tart.** Sürgős hivatali ügyekben hívják a plébánia mobilszámát (30/3591050).

Július 26-án, Szent Anna és Szent Joachim ünnepén, a vasárnap, a délelőtti 9 órakor kezdődő szentmise keretében tartjuk az idősek miséjét. E szentmise keretében szolgáltatjuk ki a betegek szentségét is azoknak, akiknek az élete betegség vagy öregség miatt veszélybe került vagy egészségi állapotukban olyan romlás állt be, amivel tartósan kénytelenek együtt élni.

A szentséget felvenni csak előzetes jelentkezés után lehet, ezért kérjük, jelezzék ezt számunkra személyesen irodai időben, vagy telefonon, ill. iratkozzanak fel rá a sekrestyében.

Megköszönjük előre is azok támogatását, akik gépjárműveikkel, vagy bármi más módon segítik a tanyai idős emberek eljutását erre a rendkívüli szentmisére.

II. PÁDUAI SZENT ANTAL

PLÉBÁNIAPROGRAM és EGYHÁZI KULTURÁLIS HÉT



Küldetéstudat évezredek távlatából

A Szent Pál Emlékév üzenetét hordozta a röskei Szent Antal Napok idei programsorozata. A helyi plébánia szervezésében tartott kulturális héten, színvonalas programokon, évezredek távlatából elemezték a Szent Antal és Szent Pál-féle küldetéstudatot.

A Szent Antal Napokat hagyományteremtő céllal tavaly rendezték meg először Rösken. A kilenc napos programon a Világegyház ez évi irányadó üzenetét alapul véve Szent Pál eszmeiségét állították középpontba. „Bízunk benne, hogy az egyházi kulturális hét élményt tud jelenteni ebben a témában is”- mondta a Térségi Tükörnek az esemény egyik szervezője, **Liszkai Tamás röskei plébános**. A rendezvény kezdetén a Felrázás nevű családi nap keretében a résztvevők Szent Pál apostol személyiségét és teológiáját ismerhették meg beszélgetések és filmvetítés formájában.

A programok között említhetjük Dr. Harmath Klára festőművész kiállításának megnyitóját, valamint a Barát Sándor röskei kántor emlékére tartott orgonahangversenyt, amelyen Dr. Csanádi László működött közre.

Az egyházi rendezvény egyik érdekessége volt a plébánia Karitás Csoportjának szervezésében megrendezett „*Szent Antal Kenyere*” szertartás. Az Olaszországban több száz éves hagyománnyal rendelkező ceremónia lényege, hogy a szegény sorsú embereket megsegítők egy kenyérdarabot kapnak tetteikért hálaajándékkul.

A Szent Pál-i küldetéstudat megjelenik a másokért vagy önmagunkért felvállalt zarándokutakon való részvételben. Erről **Dr. Joó Imre nyugalmazott kutatóorvos** tartott diavetítéses előadást, aki egyébként 66 éves korában indult el a spanyolországi Santiago de Compostellába, Szent Jakab apostol sírjához. Mint elmondta az út lényege számára nem a lenyűgözően szép tájban rejlik, hanem a lelki megtisztulás céljával elindult vándort érő próbatételekben. „*A Camino akkor kezdődik, amikor az út véget ér*” – idézte a zarándoklat egyik jelmondatává vált mondást, majd hozzátette, hogy az emberek többsége többször elsírja magát a lépések imája közben egy-egy lelki felismerés nyomán.

Az idei Szent Antal Napokat záró búcsúi szentmisén **Bende Sándornénak** adták át a Pádúai Szent Antal emlékérmét az Egyházközség érdekében végzett munkájáért, valamint sor került a „*Pádúai Szent Antal Szent Pál ünnepén mondott prédikációja*” című könyv bemutatójára is. A kis kötet azért is kuriózum, mert benne olvasható Szent Antal Szent Pál ünnepén mondott eredeti prédikációja, amelyet a röskei plébánián lefordítottak, és saját kiadásban jelentettek meg.

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Rejtélyes lépcső



Santa Fe, Új Mexico, USA.

Egy több mint 130 éves csoda, évente 250.000-nél is több látogatót vonz magához.

E látnivaló nem más, mint a Loretto Kápolna.

E kápolnát a "csoda lépcsője" különbözteti meg a többitől.

A kápolna a XIX. században épült. Amikor elkészült, akkor vették észre a szerzetesek, hogy nincsen lépcsőfeljárát a kórusnak fenntartott emelvényhez.

A szerzetesek 9 napig imádkoztak Szent Józsefhez, tudván azt, hogy ő ács volt.

Az utolsó nap egy idegen kopogtatott a bejáratú ajtón, mondván azt, hogy ő ács és meg fogja építeni a lépcsőt.

Ő megépítette a lépcsőt egyedül.

Senki nem értette meg, hogy a lépcső hogyan áll minden központi támasz nélkül.

Az ács egyáltalán nem használt sem szeget, sem enyvet. Dolga végeztével nyomtalanul eltűnt, még munkabérre sem tartott igényt.

Úgy hírlík, hogy az ács maga volt Szent József, akit Jézus küldött a szerzetesek megsegítésére. Azóta úgy tartják, hogy ezek a lépcsők "csodák" és zarándok helyévé váltak.

3 rejtély tevődik fel:

Az első az ács személye.

A második az, hogy a mérnökök és a tudósok semmi magyarázatot nem találnak arra, hogy a lépcső "áll" minden központi tartóoszlop nélkül.

A harmadik pedig a faanyag eredete, mivel a lépcső olyan fából készült, amely sehol sem található a világon.

Még van egy érdekesség: a szerkezet 33 lépcsőből áll, ami Jézus életkorát jelenti.



Juci ünnepi receptjei

DUNA hullám



Elkészítés:

A margarint kikeverjük a kristálycukorral, a vaníliás cukorral és a tojás sárgájával. Ezután hozzáadjuk a lisztet és a sütőport és összedolgozzuk. Mikor ezzel is elkészültünk hozzáadjuk a tojások felvert kemény habját. És ezt jól kidolgozzuk.

Ezután kibélelünk egy tepsit sütőpapírral és rákenjük a tészta felét. A másik felébe 2 evőkanál kakaót keverünk, és az előző rétegre simítjuk. (Nem baj, ha nem egyenletes, attól lesz a Duna hullám.) Tetejét kirakjuk magozott meggyel (nem kell belenyomni).

Előmelegített sütőben sütjük.

Elkészítés:

A margarint a porcukorral habosra keverjük.

A pudingból és a tejből sűrű krémet főzünk, és amikor az kihűlt apránként a porcukorral kikevert margarinhoz adjuk. Ezt rákenjük a kihűlt tésztára.

A tetejére csoki mázat készítünk.

Tűzre teszem és kicsit főzöm. Pár perc után leveszem, és egy kevés vajat keverek hozzá.

Hozzávalók: (TÉSZTA)

- 25 dkg vaj vagy margarin
- 25 dkg kristálycukor
- 1 cs vaníliás cukor
- 35 dkg liszt (finomliszt)
- 6 tojás
- 2 ek kakaó
- Ízlés szerint magozott meggy

Hozzávalók: (KRÉM)

- 3 cs vaníliás pudingpor
- 1 liter tej
- 50 dkg margarin
- 25 dkg porcukor

Hozzávalók: (Csoki máz)

- 4 evőkanál Kakaó
- 4 ek. Cukor
- 2 ek. Víz.

Jó étvágyat!

(Összeállította: Ocskó Sebastian)



Kalendárium

Július 14.

LELLISI SZENT KAMILL

Bucchianico, 1550. május 25.
+Róma, 1614. július 14.

Kamilló egy abruzzói katonatisztnek és a nála öt esztendővel idősebb feleségének volt a – későn született – fia. „Nehéz” gyermeknek számított. Édesapja ritkán volt otthon, édesanyját pedig korán, tizenkét éves korában elvesztette.

Édesapja iskolába küldte, de Kamillónak nem fűlött a foga a tanuláshoz. Inkább csavargott, kockázott és kártyázott. Ezért az édesapja arra gondolt, hogy katonának adja. Ebben az időben szinte csak zsoldos csapatok voltak, amelyek különféle kalandos vállalkozások céljára verbuválódtak; ha nem kellett harcolniuk, valahol elszállásolták őket, s játékkal, verekedéssel üthették el az idejüket.

Az apa is, a fiú is ahhoz a sereghez állt be, amelyiknek a törökkel való hadakozás volt a feladata. Ancona felé tartva, ahol hajóra kellett volna szállniuk, Lellisi hadnagy meghalt. Kamilló is megbetegedett, lázas volt. A jobb bokáját is felhorzsolta, és a seb, mivel nem vetett rá ügyet, begyulladt és kezdett gennyedni. Egy szál magában a világon, pénz nélkül, betegen – Kamilló megfogadta, hogy ferences lesz. De amikor állapota jobbra fordult, elfelejtette az egészet.

Mielőbb vissza akart kerülni a sereghez, amely Lepantónál ragyogó győzelmet aratott. De a seb a lábán ezt nem tette lehetővé. Így Rómába ment, hogy a Szent Jakab-kórházban kezeltesse magát. Ez nem a mai értelemben vett kórház volt. A betegápolók az öregek otthonaiban, az árvaházakban és a hajléktalanok menhelyein is dolgoztak, és teljesen képzetlenek voltak; a legtöbbjük maga is beteg volt, csak éppen nem fekvő,



és így akartak némi hasznot hajtani; vagy olyan emberek voltak, akik semmi más munkára nem voltak alkalmasak, sőt nemegyszer betörők, akik itt húzták meg magukat. A kezelés idejére Kamilló is beállt betegápolónak, de mert összeférhetetlennek, fegyelmezetlennek bizonyult, és szenvedélye volt a szerencsejáték, hamarosan elbocsátották.

A velencei sereghez szegődött, és Cattaro előtt harcolt a törökök ellen. Utána a spanyolokhoz állt be, akik Afrika ellen indítottak hadat. Az átkeléskor nagy vihar támadt. Kamillónak eszébe jutott a fogadalma, és megismételte, de megint nem tartotta meg, ehelyett egész zsoldját, sőt még a kabátját és az ingét is elkockázta.

Azt remélte, hogy Manfredoniában újra a velenceiek szolgálatába állhat, de csalódott, így koldulásra kényszerült. Végül egy ember, látva, hogy erős, jól megtermett fiatalember, szerzett neki munkát: a kapucinus kolostor építésében kellett segítenie. Eleinte nem ízlett neki a munka, de lassan kezdte magát jól érezni ebben a környezetben. Majd egy szomszédos kolostor meglátogatásakor igazi megtérést élt át. Annyira feltűnő volt a megváltozása, hogy a kapucinusok fölvtették posztulánsnak. A bűnbánat jegyében és az alázat szellemében folytatta az építést. De mégis el kellett küldeni, mert a lábán kiújult a seb.

Ismét Rómába ment, a Szent Jakab-kórházba. Több mint három esztendőbe telt, míg lábán a seb végre összeforrt. Kamilló úgy élte végig ezt a három évet, mintha novícius lett volna a kapucinusoknál. Ám amikor végre visszatérhetett a kolostorba, a seb ismét felnyílt, így nem engedték meg neki, hogy belépjen. Visszatért a Szent Jakab- kórházba, de most már végérvényesen. Örömmel fogadták, majdnem megválasztották a ház vezetőjévé. Nagy szeretettel ápolta a betegeket és fájt neki, hogy a többi ápoló szeretetlenül bánt velük.

Embereket kellene találni – jutott újra meg újra eszébe –, akik képesek volnának embertársaikban Krisztust látni és szolgálni. S valóban, nem sokkal később talált öt embert, négy világít és egy papot, akik hasonlóképpen gondolkodtak és szívesen lettek volna tagjai egy közösségnek. Csakhogy a kórházban nem nézték a dolgot jó szemmel. Ellenkezőleg, Kamillónak szemére vetették, hogy széthúzást szít, és hatalomra törekszik. Gyóntatója, Néri Szent Fülöp gőgnek minősítette, hogy világi létére közösséget akar vezetni. Kamilló tehát harminckét évesen beült az iskolapadba, és elkezdett latint tanulni. Két év múlva pappá szentelték. A gyóntatója azonban továbbra is kitartott amellett, hogy Kamillónak nincs küldetése arra, hogy közösséget alapítson. Ugyanakkor egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy az Egyházban igenis szükség van ilyen társaságra (a női betegápoló közösségek ebben az időben még nem léteztek).

A Szent Jakab-kolostorban is mindent elkövettek, hogy akadályokat gördítsenek elé. Kamilló végül társaival elment onnan, így „a betegeket szolgálók társasága”, ahogy magukat nevezték, legalább szabaddá vált, és

módja nyílt rá, hogy más kórházakban vagy magánházaknál a betegek és a haldoklók szolgálatára szentelje magát.

Eleinte a társaságnak csak két helyisége volt a Tiberis mellett, az is nedves; utána került egy több szobás lakás, végül a Mária Magdolna-templomnál otthonra találtak. Emellett ugyanis volt egy elhanyagolt épület, amely valamikor kórház volt. Ezt helyreállíthatták maguknak.

Hogy fel lehessen ismerni a betegeket szolgálók társaságát, Kamilló egy vörös keresztet tett a ruhájukra. (Amikor Henri Dunant 300 évvel később megalapította a Nemzetközi Vöröskeresztet, ezt a jelet vette át.) Rómában hamarosan felfigyeltek a közösség tagjaira és önzetlenségükre. Kivált Kamillóra, aki elől járt a jó példával: semmilyen munka nem volt számára lealacsonyító vagy taszító, ha arról volt szó, hogy könnyíthet a betegek szenvedésein.

1591-ben XIV. Gergely pápa jóváhagyását adta a betegeket szolgáló kongregációhoz; Kamillót egyhangúan megválasztották generálisnak. Csakhamar másutt is szívesen látott vendégek lettek a betegeket szolgáló közösségének tagjai – Nápolyban, Genovában, Milánóban, aztán lassanként Itália minden nagyobb városában. Sok fiatal, aki látta munka közben Kamillót és társait, vonzódott hozzájuk, és a betegápolást választotta hivatásul. Különös adományuk volt a betegeket szolgálóknak a haldoklók előkészítéséhez. Innen érthető, hogy a nép a „jó halál testvérei”-nek nevezte őket.

Sokan szolgálatuk ellátásába haltak bele: Nolában öten elkapták az általuk ápolott betegektől a pestist, amikor pedig Nápolyban tífuszjárvány tört ki, negyvenheten lettek tífuszosok, s közülük tizenöten bele is haltak.

Még súlyosabb próbatételt jelentett, hogy Campagnában éhínség támadt, és a teljesen lesóványodott, összeaszott emberek, akikben már alig-alig volt élet, ezrével tódultak Rómába. A túlnépesedett városban kiütéses tífusz (flekk-tífusz) tört ki, s a megbetegedettek ápolása közben a betegápoló testvéreknek mintegy a fele életét vesztette.

1598 telén Rómában nagy árvíz volt, s Kamilló hat társával kétszáz betegnek mentette az életét: ahogy a víz egyre magasabbra emelkedett, ők hordták őket a meredek csigalépcsőn egy emelettel mindig följebb.

A sok új alapítvány miatt Kamillónak egyre többet kellett utaznia. Az utakat többnyire gyalog vagy lóháton tette meg – ez emberfelettien nagy megerőltetést jelentett a beteg embernek: a lábán a seb még mindig gennyedt, és nagy fájdalmakat okozott neki, ehhez járult egy súlyos csonttörés, továbbá vese és gyomorbántalmai.

A sok külső és belső gond élete vége felé még tetéződött. Kamillónak az volt az álláspontja, hogy közössége tagjainak mindenféle munkára készen kell állniuk a betegek körül. Ezzel a kórházak eléggé visszaéltek, így előfordult, hogy papok súrolták a padlót és mosták a szennyest. Ez

ellenkezést váltott ki a közösségen belül. De elégedetlenkedés támadt amiatt is, hogy Kamilló egyre újabb kórházak átvételével tetemes adósságot csinált.

1607-ben lemondott a generálisi tisztségről, az utazásokkal és a betegápolással azonban nem hagyott fel. Még ha teljesen kimerült volt is, odavonszolta magát az általa annyira szeretett betegekhez. S ha a társai arra kérték, mondjon nekik valamit, akkor újra meg újra ezt mondta: „Szeretet, szeretet! A legszívesebben meghalnék, amikor mindig csak azt mondom nektek: „Szeretet, szeretet!” De nem tehetek róla, nem tudok mást mondani.”

1614. július 14-én Kamilló meghalt. A virágzó közösségeket, amelyeket hátrahagyott, a következő századokban újra meg újra megtizedelték a járványok. Tizenhárom tartományban még ma is mintegy kétezer tagja van ennek a kongregációnak.

Lellisi Kamillót 1746-ban avatták szentté, s 1886-ban lett a kórházak, a betegek és a haldoklók védőszentje; neve ott szerepel azokban az imákban, melyeket az Egyház a haldoklókért mond; 1929-ben XI. Pius az ő oltalma alá helyezte a betegápolói hivatást.

Ünnepét 1762-ben vették fel a római naptárba, július 18-i dátummal. 1969-ben áthelyezték július 14-re.

Állítólag mielőtt Kamilló megszületett volna, az édesanyjának álma volt. Látott egy nagy csapat fiú élén valakit, aki messze kiemelkedett a többi közül, s az összes fiúnak piros kereszt volt a mellén. Így azt remélte, hogy fia fog születni, akiből egyszer majd híres keresztes vitéz vagy szerzetes, sőt szent lesz. Jóllehet eleinte nem sok remény volt rá, az álom mégis valóra vált: 1595-ben lehetett először vörös keresztet látni a törökök elleni hadjárat alkalmával az egyik csatatéren, mégpedig nem a harcra buzdítás, hanem az életmentés szolgálatában. Kamilló nyolc társa is hadba vonult, és mindkét tábor sebesültjeit ápolták.

Egy alkalommal a pápa meglátogatta a Szentlélek-kórházat, ahol Kamilló a legszívesebben dolgozott. Amikor megérkezett, szemrehányást tettek Kamillónak, amiért abban a köpenyben fogadta, amelyben a betegeket is ápolta. Erre ő így válaszolt: „Hogyan? Amikor magával Krisztussal vagyok elfoglalva (a betegeire gondolt!), akkor miért öltöznék át a helytartója tiszteletére?”

Kamilló szeretete és áldozatkészsége nem ismert határokat: egyaránt gondja volt a bűnözőkre, a csavargókra, a szegényekre és a társadalom legkülönbözőbb kitagadottjaira. Buzgalmában tette ezt a számunkra furcsán hangzó kijelentést: „Ha nem volnának szegények, ki kellene ásni a közepéig a földet, hogy találjunk néhányat!” Egy nap úgy déltájban megjelent a szakács, és közölte, hogy nem tud főzni, mert a házban nincs semmi ehető. „Azért csak csengess ebédre – mondta Kamilló –, majd segít az Isten.” Alighogy kiejtette ezeket a szavakat, megállt a kapu előtt egy szekér, tele finomliszttel – egy jótevőjük küldte. Gyorsan nekiálltak sütni, és – ha kicsit késve is – asztalhoz ülhettek.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Vélemények a bérálásról

Barna Katalin

Beszámoló

Felkészítőink a bérálásra úgy hangoltak rá minket, hogy több közös programot szerveztek a bérálkozóknak. Én ebből három olyan találkozót emelek ki, mely szerintem a legjobban összekovácsolt bennünket.



Az első ilyen programra karácsonykor került sor, amikor Jézus születését játszottuk el egy színdarabban a híveknek. A darabra való felkészülés során közelebbről megismerhettük egymást, ráadásul szüleinket és nagyszüleinket is bevonhattuk azáltal, hogy a jelmezeinkhez a kiegészítőket tőlük tudtuk beszerezni.

Ezután egy zarándokutat szerveztek nekünk, amin egy kis tanyára mentünk el, ahol szívélyes fogadtatásban és finom ebédben volt részünk. Az oda úton még elég kedvetlenek voltunk, mert nagyon fújt a szél és fáztunk. De közben láttunk pár érdekességet, és máris sokkal nagyobb lelkesedéssel folytattuk utunkat: láttunk egy őzgidát előttünk elszaladni az úttesten, és a szép táj is kedélyjavítónak bizonyult. Az egyik tanyán, amely mellett elhaladtunk, érdekes háziállatokkal találkozunk, többek között 2 pávával.

Végül sor került a tesztek kitöltésére, és a bérálásra felkészítő beszélgetésekre Szentmihályon. Az ott töltött közös éjszaka része volt, hogy lefekvés előtt egy igen érdekes film megnézése után tábortűzet raktunk, és a fagyoskodásból egy jó beszélgetés kerekedett. Másnap mindenki elment a szentmisére, amelyet Tamás atya tartott.



Viccek:

Egy tengerész megszorul anyagilag, és eladja papagáját egy hölgynek. Igen ám, de a papagáj rettenetesen cifrázza, állandóan rondán beszél. A hölgy tanácsot kér az ismerőseitől, hogyan szoktathatná le a papagáját a ronda szavakról. Valaki azt tanácsolja, takarja le a ketrecet, aztán jól rázza meg, s ettől a madár mindent el fog felejtani.

A hölgy megfogadja a tanácsot, letakarja a ketrecet, forgatja-rázza erőteljesen, majd leteszi, s várja az eredményt.

A papagáj megrázza a tollát, körülnéz, és azt mondja:

- Hű, de rohadt nagy vihar volt!



A második világháborúban a japán légierő parancsnoka behívja a leghetesebb pilótájukat:

- Katona, a parancsnokság választása Önre esett. Ön lesz az első kamikáze pilóta!

- Értettem!

- Megkapja a japán légiflotta leggyorsabb gépét.

- Értettem!

- Felszáll 8000 méter magasságba, az éj leple alatt megközelíti az amerikai hadihajóflottát.

- Értettem!

- Kiválasztja az amerikaiak vezérhajóját.

- Értettem!

- Aztán becélazza, és kikerülve a légvédelem lövéseit nekirepül, és a haza érdekében repülőgépeének felrobbanásával megsemmisíti azt.

- Értettem!

- Katona, van kérdése?

- Igen, Uram, egy kérdésem lenne.

- Kérdezzen, katona!

- Mondja, maga teljesen meghülyült?

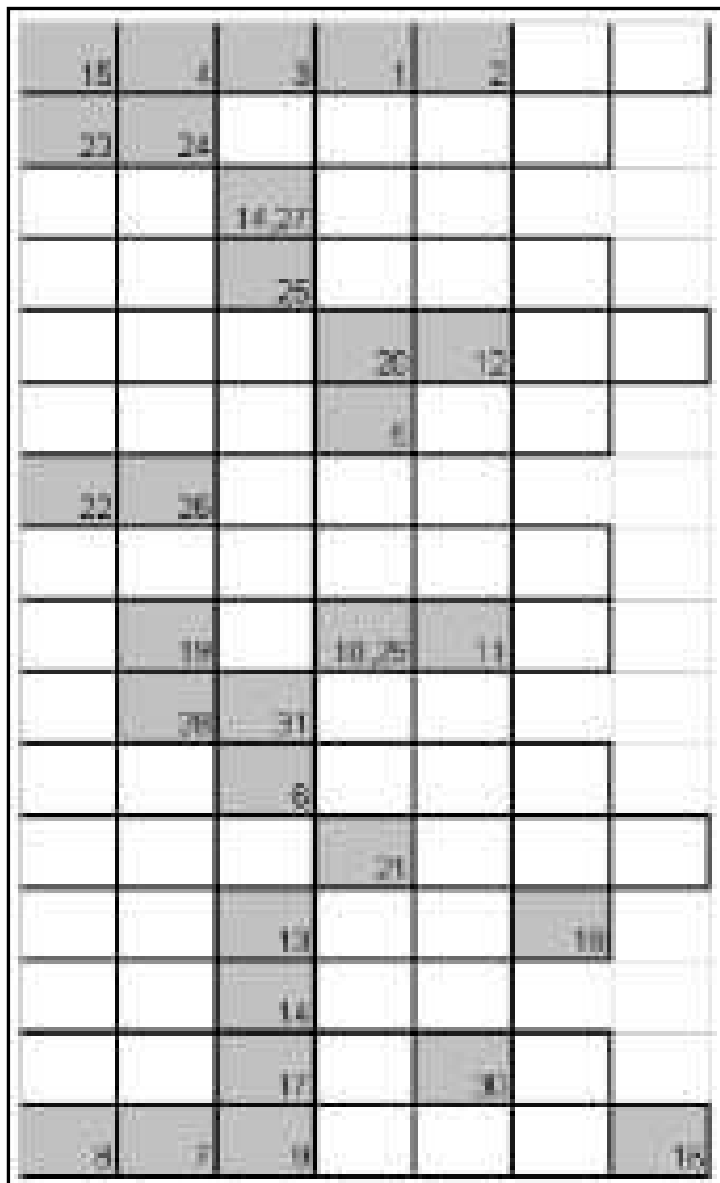


Lusták tízparancsolata:

1. Amit ma megtehetsz, azt holnap is.
2. Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra, inkább hagyd holnaputánra, mert addig hátha nem lesz rá szükség!
3. Az, hogy más dolgozik, még nem ok a munkára.
4. Igaz, hogy a kemény munka még nem ölt meg senkit, de az ember minek kockáztasson.
5. A munka elteti az embert, de a pihenés sem ölt még meg senkit!
6. A munkához úgy kell hozzáállni, hogy más is hozzáférjen.
7. A munkahely nem kocsma, hogy egész nap ott ülünk.
8. A kis munkát kis ívben, a nagy munkát nagy ívben kell elkerülni.
9. Amíg csak fizetgetnek, addig csak dolgozatunk.
10. Ne kívánd főnököd halálát, segíts neki, hogy önmaga kívánja azt!



Rejtvény!!!



Helyezze el a férfinéveket az ábrában úgy, hogy a nevek utolsó betűje megegyezzen a következő név első betűjével! A kiemelt betűket olvassa össze a számozásnak megfelelően!

Megfejtésként az Efezusi levél gondolatának befejezését kapja.

"Vegyétek fel az üdvösség sisakját is és a"

CSATÓ, DAMJÁN,
DOMINIK, GELLÉRT,
KÖVECS, MÁRKUS,
NÉTUS, NIMRÓD,
OLIVÉR, RADVÁNY,
REGŐS, RUSZTEM,
SÁNDOR, SIMON,
SÜKÖSD, TEODOR

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre egy helyes megfejtés érkezett:

Papp Istvánné

A júniusi rejtvényünk helyes megfejtése:

„Boldog az az ember, aki hallgat rám, aki ajtómnál virraszt naponta.”

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börzsök Eszter, Kiss Gábor, Ocskó Sebastian, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu